

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1014-ҳадис

1014/2193 – عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّاسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَّبِعُونَ التَّمَارَ، فَإِذَا جَدَّ النَّاسُ وَحَضَرَ تَقَاضِيهِمْ، قَالَ الْمُبْتَاعُ: إِنَّهُ أَصَابَ التَّمَرَ الدَّمَانُ، أَصَابَهُ مُرَاضٌ، أَصَابَهُ فُشَامٌ؛ عَاهَاتٌ يَخْتَجُونَ بِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا كَثُرَتْ عِنْدَهُ الْخُصُومَةُ فِي ذَلِكَ: «فَإِمَّا لَا، فَلَا يَتَّبِعُوا حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُ التَّمْرِ»، كَالْمَشْوَرَةِ يُشِيرُ بِهَا لِكثَرَةِ خُصُومَتِهِمْ.

1014.2193. Зайд ибн Собит розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг даврларида одамлар ҳўл меваларни олди-сотди қилишар эди. Одамлар мева шохини кесиб, бир-бирларидан ҳақларини тўлашни талаб қилганларида, харидор: «Меванинг гулдони ириб қолибди, унга касал тегибди, қовжираб қолибди», дер эди – Бу улар ҳужжат қиладиган касалликлардир – Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларида бу хусусда даъволашувлар кўпайиб кетгач: **«Бўлмаса, меванинг салоҳияти кўринмагунча олди-сотди қилишмасин»**, дедилар. Бу гўё бир маслаҳат бўлиб, уларнинг даъволари кўпайиб кетгани учун шу йўлни кўрсатган эдилар».

Абу Зинод айтади: «Хорижа ибн Зайд ибн Собитнинг менга хабар қилишича, Зайд ибн Собит ўз ерининг меваларини Сурайё* чиқиб, сариғи сарик, қизили қизил бўлиб аниқ ажрамагунча сотмас экан».

2193 (такрорий). Абу Абдуллоҳ айтади: «Буни Алий ибн Баҳр ҳам ривоят қилган».

* Бу ерда Сурайё юлдузининг тонг маҳалда кўриниши назарда тутилган. Араб ярим оролида бу ҳолат ёзнинг бошида кузатилар экан. Бу меваларнинг ўзини тутиб, пишишга киришишининг белгиси ҳисобланган. Гапнинг давоми ҳам шу маънони таъкидламоқда.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI